

MEDAL „DZIĘKUJEMY ZA WOLNOŚĆ”

WOLNOŚĆ NASZEGO KRAJU TO BYŁO DZIEŁO TYSIĘCY LUDZI, ICH MYŚLI I CZYNÓW

Zarząd Stowarzyszenia „Sieć Solidarności”, którego celem jest kultywowanie ideałów i wartości oraz tradycji ruchu społecznego Solidarność, uchwałą z dnia 7 kwietnia 2014 roku ustanowił MEDAL „DZIĘKUJEMY ZA WOLNOŚĆ”. MEDAL MA STANOWIĆ SYMBOLICZNE WYRAŻENIE WDZIĘCZNOŚCI I PODZIĘKOWANIA DLA MOŻLIWIE SZEROKIEGO KRĘGU LUDZI, KTÓRZY W OKRESIE PO 13 GRUDNIA 1981 ROKU BRALI UDZIAŁ W TWORZENIU WOLNOŚCI, NIEPODLEGŁOŚCI, DEMOKRATYCZNEJ I SAMORZĄDNEJ RZECZPOSPOLITEJ POLSKI.

Z okazji 43. rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych oraz powstania „Solidarności”, a także 35. rocznicy strajków nazwanych Wiosną Solidarności '88, Kapituła przyznała Medale „Dziękujemy za wolność” XXVI edycji, dedykując je szczególnie uczestnikom strajku wiosennego 1988 r. w b. Hucie im. Lenina, i osobom wspierającym w tym głównie z Ruchu Wolność i Pokój, a także ludziom podziemnych mediów i dokumentalistom tamtego czasu oraz b. Internowa-

nym i więźniom politycznym a nawet dwojgu Francuzów, wspierających naszą walkę. Łącznie przyznano dotychczas 915 medale, w tym z niniejszej XXV edycji przyznano 34 medale.

Projekt Medal „Dziękujemy za wolność” realizowany jest przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego. Uroczystość obchodów 42.rocznicy Podpisania Porozumień Sierpniowych odbywa się pod patronatem Prezydenta m. Krakowa Jacka Majchrowskiego.

DZIELNE SUWNICOWE

Strajk 1988 r. w Hucie im. Lenina w dniach 26 kwietnia – 4/5 maja 1988 r., był Wiosną Solidarności, obudził nadzieje, był bezpośrednią przyczyną rozpoczęcia rozmów pomiędzy władzą a Solidarnościową opozycją, w rezultacie czego doszło do rozpoczęcia procesu demokratyzacji w Polsce w 1989 r. To nie mogłoby się udać, gdyby nie odwaga niektórych ludzi. Często wspominamy przywódców strajków, liderów, dzisiaj chciałbym przypomnieć o suwnicowych, a szczególnie kobietach wykonujących tę ciężką i odpowiedzialną pracę w hucie. Na wydziale

walcowni blach karoseryjnych (choć nie tylko tam) znalazły się cztery dzielne kobiety, które po ogłoszeniu strajku, odmówiły uruchomienia suwnic, przez co uniemożliwiły rozpoczęcie walcowania, faktycznie doprowadzając do zawiązania się strajku. Pomimo gróźb kierownictwa „postawiły się”. To nie był ich chwilowy akt odwagi, bowiem od wprowadzenia stanu wojennego i strajku grudniowego

czynnie uczestniczyły w tajnych działaniach Solidarności na wydziale, były członkami Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej, brały udział w protestach a nawet manifestacjach jakie odbywały się w Nowej Hucie od kwietnia 1982 r. Tymi dzielnymi suwnicowymi były: Teresa Ćwik, Janina Daniel, Maria Sadłós i Anna Białecka (do której niestety nie udało się dotrzeć).

Teresa Ćwik

(ur. 17.11.1957 w Krakowie) pracowała w Wydziale Blach Karoseryjnych Huty im. Lenina od 1979, jako suwnicowa. Jej mąż Adam, również był pracownikiem tegoż wydziału w brygadzie elektroników wraz z Maciejem Machem. Należała do Solidarności od września 1980. Uczestniczyła zarówno w strajku grudniowym 1981 r. po wprowadzeniu stanu wojennego jak i strajku wiosną 1988 r. W okresie stanu wojennego była członkiem Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej SFP. Wraz z mężem brała udział w manifestacjach nowohuckich. Podczas strajku wiosną 1988 r. wraz z innymi koleżankami suwnicowymi, odmawiała uruchomienia suwnicy, przez to umożliwiły rozpoczęcie strajku przez Wydział Blach Karoseryjnych.

Fot. Andrzej Stawiarski.

Janina Daniel

(ur. 22.06.1947) była wieloletnim pracownikiem Huty im. Lenina, dokąd przeniosła się po pracy w Cementowni Nowa Huta a potem w ZMO i na Walcownię Blach Karoseryjnych, gdzie pracowała jako suwnicowa. Należała do Solidarności od września 1980 r., aktywnie uczestnicząc w jego tworzeniu. Uczestniczyła w strajku grudniowym po wprowadzeniu stanu wojennego, była świadkiem pacyfikacji strajku przez ZOMO 15/16 grudnia 1981 r. W czasie stanu wojennego była członkiem Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej SFPP. Podczas strajku wiosną 1988 r. wraz z innymi koleżankami suwnicowymi odmówiła uruchomienia suwnic, przez to umożliwiły rozpoczęcie strajku przez Wydział Blach Karoseryjnych.

Maria Sadlos

(ur. 23.01.1946 w Bratucicach) pracowała w Wydziale Blach Karoseryjnych Huty im. Lenina od 1974 – 1999, jako suwnicowa. Należała do Solidarności od września 1980 r. Uczestniczyła w strajku grudniowym po wprowadzeniu stanu wojennego, była świadkiem pacyfikacji strajku przez ZOMO 15/16 grudnia 1981 r. Podczas stanu wojennego była członkiem Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej SFPP i współpracowała ze Stanisławem Malarą. Podczas strajku wiosną 1988 r. wraz z innymi koleżankami suwnicowymi, odmówiła uruchomienia suwnic, przez to umożliwiły rozpoczęcie strajku przez Wydział Blach Karoseryjnych. Wspaniałe kobiety, były także na innych wydziałach huty.

W książce Pawła Smoleńskiego „Robotnicy ‘88” opisuje relację suwnicowej Danuty Kolc w Walcowni Drobnej i Drutu:

„Zobaczyłam czerwone światło. Zamknęłam suwnicę, klucz schowałam do kieszeni i zesłałam na dół, żeby posłuchać, co się stało. Na hali był ktoś ze Zgniatacza, mówił, że u nich strajk. Wtedy ja zaczęłam krzyczeć z radości! Strajk! Żeby tak częściej to może wreszcie coś się zmieni na lepsze. Wtedy podszedł do mnie kierownik od elektryków i mówi, że trzeba zrobić to i to. A ja: Nic nie trzeba, ja dziś już nie pracuję. Przecież jest strajk! Może, dzięki tej publikacji, znajdziemy panią Danutę albo inne dzielne kobiety, który szły na czele niezwykłego pochodu 1 Maja 1988 r. w hucie, aby im powiedzieć „Dziękujemy za wolność”.

BIOGRAMY OSÓB WOBEC KTÓRYCH ZŁOŻONO INDYWIDULANE WNIOSKI

Mariusz Bembenek

(ur. 21.06.1960 w Krakowie) w latach '80 był fotoreporterem, uwieczniającym ważne wydarzenia jakie miały miejsce, głównie w Krakowie. Pierwsze ważne

zdjęcia wykonał 21 marca 1980, gdy sfotografował tłum ludzi zebranych na Rynku Głównym w Krakowie w miejscu spalenia się Walentego Badyłaka. Został wtedy zatrzymany przez milicję.

Szczególny okres jego aktywności to była końcówka lat '80, gdy fotografował manifestacje uliczne i happeningi w Krakowie organizowane przez młodzież z WiP, FMW, NZS, KPN i inne organizacje. Dokumentował także wydarzenia związane z wyborami 1989 r.

Wydarzenia, w których uczestniczył z aparatem, to także ryzyko zatrzymania przez milicję, ale również zagrożenia od strony demonstrantów. Jego zdjęcia ukazywały się w prasie drugiego obiegu. Był członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów (tzw. pierwszego 1980), potem NSZZ „Solidarność”. W latach 80. współpracował z Konfederacją Polski Niepodległej, uczestniczył w akcjach protestacyjnych i demonstracjach, kolportował prasę podziemną. Na początku 1989 był inicjatorem reaktywacji jawnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładzie Techniki Biurowej w Krakowie.

Andrzej Charkiewicz (ur. 28.03.1958) był studentem AGH w Krakowie. Podczas stanu wojennego, jeden z drukarzy „Kroniki Małopolskiej” od początku istnienia pisma powstałego z inicjatywy ukrywającego się Roberta Kaczmarka, aż do 1984, gdy obronił pracę dyplomową. I wyjechał z Krakowa. Dysponował także dużymi ilościami papieru, który udało się ewakuować

z AGH po wprowadzeniu stanu wojennego. Współpracował z Anna Wierzbicką, Leszkiem Jaranowskim, że swoim bratem Adamem, Zbigniewem Konstantym, Jackiem Franczakiem, Redakcję pisma stanowili: Robert Kaczmarek, Ksawery Bogacz, Magdalena Migąła, Barbara Niemiec, Tadeusz Rutkowski, Dorota Stec, Danuta Suchorowska, Tadeusz Syryjczyk, Anna Wierzbicka. Nakład pisma sięgał do 2700 egz. Działalność drukarską prowadził także, wspólnie ze swoją żoną Krystyną, w rodzinnej miejscowości Czarnej Białostockiej, redagował i drukował biuletyn informacyjny TTK NSZZ Solidarność pt. „Cień oraz inne lokalne tytuły podziemnej do 1986.

Latem 1986 wyjechał do RFN i poprosił o azyl polityczny. Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności (2023)

Piotr Chrupczalski

(ur. 07.08.1951 Szczecin) był pracownikiem MPK w Krakowie, działaczem NSZZ „Solidarność” od 1980, współinicjator (07.1982), redaktor, wydawca drukarz i kolporter (15.08–12.10.1982) podziemnego czasopisma pt. „Biuletyn Informacyjny Zakładowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność” MPK Kraków. Został oskarżony o to, że „będąc członkiem zawieszonego NSZZ Solidarność nie poniechał zakazanej prawem działalności związkowej i drukował i rozpowszechniał pismo Biuletyn Informacyjny MPK oraz rozpowszechniał także inne pisma i druki, przy czym wszystkie one zawierały w swej treści fałszywe wiadomości mogące spowodować niepokój publiczny lub rozruchy.” Wojskowy Sąd Garnizonowy w Krakowie skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności grzywnę 6 tys. zł. W procesie był oskarżony wraz z Andrzejem Wleciałem, Tadeuszem

Góreckim i Krzysztofem Grotyńskim. Został zarejestrowany w SOR krypt. „Łączność”. Piotr Chrupczalski jest odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za działalność w Akademickim Klubie Kajakarskim Bystrze, którego członkowie przeplłynęli m.in. najgłębszy kanion świata Colca w Peru i inne kajakarskie wyczyny sportowe.

Tadeusz Ćwiąka

(ur. 11.06.1954 Kraków) pracował w wydawnictwie podziemnym założonym z inicjatywy znanego działacza opozycji przedśierpniowej Józefa

Śreniowskiego o nazwie LAILONIA. Był stałym drukarzem od początku 1983 r. do 1987 roku; Drukarnia mieściła się w Krakowie przy ul. Dekerta w mieszkaniu Krystyny Jarosz „Kamil” i działała na rzecz podziemnych władz Solidarności regionu Małopolska, który reprezentował Janusz Lupa.” Herbert”. Drukowano materiały na zlecenie „Hutnika” i innych pism hutniczych, „Solidarności Grzegórzeckiej”, „Kroniki Małopolskiej”, „Miesięcznika Małopolskiego” ale także materiały dla „Solidarności Rolników Indywidualnych” i innych. W późniejszym okresie drukowano także zeszyty „Biblioteki Spotkań”, jak również szereg pozycji biblioteki „Promienistych”. Po aresztowaniu Józefa Śreniowskiego pod koniec 1984 r. drukarnia funkcjonowała głównie na potrzeby Biblioteki „Promienistych”. Poza drukowaniem, czasami zajmował się także kolportażem; jeździł m.in. do Warszawy z kompletem wydawanych w Małopolsce podziemnych pism z przeznaczeniem dla paryskiej „Kultury”. Tadeusz Ćwiąka pracował jako drukarz podziemny pomimo nękającej go od 1969 roku cukrzycy insulinozależnej. W późniejszym okresie tj. w 1989 r. zaangażował się w odtworzenie

struktury Solidarności, a następnie kierował Sekcją Osób Niepełnosprawnych w Zarządzie Regionu NSZZ „Solidarność” Małopolska, pełniąc funkcję Przewodniczącego Regionalnej Sekcji Osób Niepełnosprawnych, a po utworzeniu w Gdańsku Krajowej Sekcji Osób Niepełnosprawnych i jako członek Prezydium tejże Sekcji oddelegowany przez Komisję Krajową i KSON – był jednym z uczestników podczas tworzenia ustawy o Zatrudnieniu i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (z roku 1991).

Tadeusz Drabant

(ur. 06.08.1951 – Kopalce) – pracownik Zakładów Materiałów Ogniotrwałych (ZMO-Wydział PO3) jako ślusarz.

W latach '80 ub. w. kolportował wydawnictwa bezdebetowe (m.in. „Hutnik”, „Zomorządność”, „Homo Homini”) na terenie Kombinatu Metalurgicznego Huta im. Lenina oraz działów w strukturach Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej. Rozprowadzał i rozlepił ulotki o tematyce antykomunistycznej.

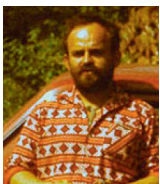
Ewa Gawlikowska

(ur. 27.03.1946 w Krakowie, zm. 12.07.2018, tamże) była nauczycielką, po polonistyce na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Po wprowadzeniu stanu wojennego, zaangażowała się w działalność opozycyjną, wspierając swojego syna Macieja młodszego członka KPN. W jej domu była drukarnia, nachodziła ich często służba bezpieczeństwa, dokonywano rewizji w domu. Sama także kolportowała bibliotkę, wozila materiały drukarskie, uczestniczyła w demonstracjach. Wynikiem tej aktywności było dwukrotne zwolnienie z pracy w szkole; miała się różnych prac, także pracy fizycznej.

Ewa Gawlikowska zaangażowała się w 1986 r. w działalność reaktywowanej PPS, tworzyła struktury, była we władzach krakowskiego OKR, a po zjeździe w Podkowie Leśnej w ogólnopolskiej komisji rewizyjnej. To spowodowało, że była rozpracowywana w ramach SOR „Kariłowicz” skierowanej przeciwko strukturalizmowi PPS, następnie także w ramach SOR „Wież”. Gdy wiosną 1988 r. wybuchł strajk w Kombinacie im. Lenina Ewa Gawlikowska wspierała drukowanie przez kilku KPN-owców codzienne komunikaty strajkowe.

Po 1989 roku przez kilka kadencji była w radzie dzielnic. Odznaczona Krzyżem Wolności i Solidarności (2018).

Władysław Głowa

(ur. 21.03.1957 w Krakowie) ukończył Technikum Hutniczo-Mechaniczne (THM) w Nowej Hucie,

specjalność ślusarz mechanik. Był zatrudniony w Hucie im. Lenina w Krakowie-Nowej Hucie. We wrześniu 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Następnie został motorniczym tramwajów w krakowskim MPK. W latach 1987–1992 pracował w Spółdzielni Pracy Usług Wysokościowych „Światlik” w Gdańsku (m.in. z Donaldem Tuskiem). Na początku 1982 r. rozpoczął działalność podziemną. Po powstaniu Porozumienia Prasowego „Solidarność Zwycięży” został członkiem tej struktury, kolportował m.in. czasopisma „Solidarność Zwycięży”, „Montinowicz”, „Solidarność Walcząca”. Wiele razy był wysyłany jako kurier do Warszawy (przewóz prasy niezależnej, literatury, plakatów i blach offsetowych „Tygodnika Mazowsze” do dodruku w Krakowie). W 1985 przyłączył się do krakowskiego oddziału Solidarności Walczącej. Posiada Status Działacza Opozycji Antykomunistycznej. Władysław Głowa jest autorem unikalnych zdjęć ze strajku '88 w Nowej Hucie, które zostały poddane odnowieniu przez Piotra Warischa.

Władysław Kielian

(ur. 23.10.1952 - Gorzków, woj. Świętokrzyskie). Absolwent Technikum Elektrotechnicznego nr 1 w Krakowie (1972). Zatrudniony od 1973 r. w Hucie im. Lenina (obecnie ArcelorMittal Polska)

jako elektryk utrzymania ostatnio na Wydziale Walcowni Drobnej HiL; w l. 1975-1977 r. w ramach służby wojskowej pracował w KWK „Janina” w Libiążu; od 1990 r. oddelegowany do pracy związkowej. W NSZZ „Solidarność” od września 1980 r.; członek KZ „S” na Walcowni Drobnej (1981 r.); po wprowadzeniu stanu wojennego uczestniczył w strajku okupacyjnym w HiL (13-16 grudnia 1981 r.); Organizator Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej (SFPP) na Walcowni Drobnej HiL. Rozprowadzał na wydziale publikacje podziemne, m.in. „Hutnika”, „Nowohucki Biuletyn Solidarności” i inne.

Członek pierwszego Komitetu Strajkowego wraz z Andrzejem Szewczuwińcem, w strajku 26.04- 4/5.05.1988. Po pacyfikacji strajku zatrzymany i skazany 6.05.1988 przez kolegium ds. wykroczeń na 1 miesiąc aresztu i karę grzywny. Od 17.05.1988 członek Komitetu Organizacyjnego „Solidarności” HiL, który doprowadził do reaktywowania NSZZ „Solidarność” w Hucie. Podczas II WZD KRH „Solidarności” (28-29.04.1989) został wiceprzewodniczącym, a przewodniczącym został Mieczysław Gil. W l. 1988-1989 współtwórca Duszpasterstwa Ludzi Pracy; W 1989 członek Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”; brał czynny udział w przygotowaniach do wyborów, mąż zaufania w Komisjach Wyborczych.

Od 11.01.1992 pełnił funkcję przewodniczącego KRH NSZZ „Solidarność” w Hucie, wieloletni członek Zarządu Regionu Małopolska, „S”, w l. 1997-2001 poseł RP z listy AWS, w l. 1995-1997 wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej HTS, a w l. 2006-2008 członek Rady Nadzorczej (z wyboru pracowników) Mittal Steel

Poland SA. Od 2009 przewodniczący Towarzystwa Solidarnej Pomocy im. Kazimierza Fugła. Uhonorowany wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami za działalność społeczną.

Maria Kocur

(ur. 26.02.1962 w Wadowicach). Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestniczyła w manifestacji w Krakowie, w związku z udziałem w których była zatrzymywana, m. in. 31 sierpnia 1982 r.

i 3 maja 1986 r. W 1984 r. wzięła udział w marszu szlakiem I Kompanii Kadrowej, przerwany na skutek interwencji sił porządkowych w Jędrzejowie w dniu 9 sierpnia 1984 r.

Sygnatariuszka deklaracji Inicjatywy Obywatelskiej w Obronie Praw Człowieka Przeciw Przemocy z 7 listopada 1984 r. Uczestniczka protestu głodowego w kościele pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Krakowie – Bieżanowie w lutym 1985 r. Kolporterka wydawnictw podziemnych. W latach 1984-87 związana z Konfederacją Polski Niepodległej. Odznaczona: Krzyżem Wolności i Solidarności (2022)

Ks. Józef Korzeń

(ur. 24.05.1933 Ropa k. Gorlic). Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Grybowie (1951) wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie.

Świecenia kapłańskie otrzymał 24 czerwca 1956 roku w Tarnowie. Jako wikariusz pracował: Lipinki (1956-1960), Zagorzyce (1960-1963), Nowy Sącz św. Małgorzaty (1963-1969), Nową Wieś (1969-1970), Cerekiew (1970-1973), jako proboszcz od 1973 do 20003 r., po czym zamieszkał w Domu Parafialnym i pozostał w parafii w charakterze rezydenta. W dekanacie Uście Solne pełnił funkcję notariusza i wicedziekana, a także ojca duchownego. Za gorliwą służbę kościołowi w 1980 roku został odznaczony godnością kanonika, a w 2013 roku godnością Kanonika Kapituły Matki Bożej Różańcowej w Bochni.

Przez okres dwóch miesięcy na początku 1982 roku w najbardziej trudnym okresie stanu wojennego ukrywał poszukiwanych listami gończymi działaczy opozycji demokratycznej Józefa Mrocza i Zbigniewa Dulębę. Plebania w Cerekwi była dla nich schronieniem przed represjami.

Władysław Kucharz

(ur. 21.04.1940 r. w Krakowie; zm. 29 marca 1995 r. tamże). Absolwent Technikum Poligraficznego w Warszawie (1959). W l. 1959-1961 specjalista poligraf w Drukarni Politechniki Krakowskiej; w l. 1961-1964 służba w Marynarce Wojennej, a następnie w Marynarce Handlowej; drukarz-chemigraf w Drukarni Wy-

dawniczej im. Anczyca w Krakowie (1964-1995). W NSZZ „S” od września 1980 r.; współorganizator Komitetu Założycielskiego, a następnie przewodniczący KZ „S” w DWiA. Wydawca niezależnego pisma „Punkt”; organizator corocznych mszy św. w intencji drukarzy Krakowa i Małopolski odprawianych w Katedrze Wawelskiej w ostatnią niedzielę maja. Po wprowadzeniu stanu wojennego ściśle współpracował z kierownictwem „Solidarności” w Regionie Małopolskim; odpowiedzialny za poligrafię, współpracownik podziemnych wydawnictw (organizował regularne dostawy papieru, sprzętu i materiałów poligraficznych); organizator druku (m.in. w DWiA oraz w innych drukarniach państwowych) pism „S”, m.in. „Biuletynu Informacyjnego NSZZ „S” Małopolska” i „Aktualności”, współorganizator druku pisma „Bez Dekretu”; współorganizator druku niezależnego pisma „Hutnik” (ps. „Igor”); drukarz, wykonawca matryc i diapozytywów; współpracownik MKS Kraków; zaangażowany m.in. w ukrywanie Wł. Hardka. Członek Komitetu Organizacyjnego NSZZ „S” w DWiA (3 marca 1989 r.). Działalność związkowa: KZ „S” w DWiA; przewodniczący KZ (1980-1981. Członek Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie (od 1980 r.), wchodził w skład tzw. zarządu estreicherowskiego; współpracownik Fundacji im. Brata Alberta.

Maria Kukła

(ur. 25.05.1957 w Krakowie, zm. 04.07.2003 tamże). Pracowała w Kombinacie Huty Lenina. Później w Instytucie Obróbki Skrawaniem. Działała w l. 80 w strukturach „Solidarności” i Konfederacji Polski Niepodległej. Razem ze swoim mężem, Wiesławem Kukłą, prowadzili tzw. dom otwarty, gdzie odbywała się wymiana prasy podziemnej oraz ważnych informacji.

Uczestniczyła w manifestacjach i uroczystościach niepodległościowych w Krakowie i Nowej Hucie. Uczestniczka głodówki w Starym Bieżanowie w Krakowie, która rozpoczęła się 19 lutego 1985 roku. Drukowała prasę podziemną m. in. „Hutnika”. Była kolporterką, przносила przesyłki od struktur MKS w różne miejsca. Działała razem m. in. z Danutą Kowacką (obecnie Kinaszewską), Agatą Michałek, Bożeną Szydłowską oraz Jackiem Gilem i Adamem Bujakiem przewożących z Wrocławia, Poznania i Warszawy bibułę i wydawnictwa podziemne, które przynosili również do Kukłów.

Współuczestniczyła także w zakupie i kolportażu cegiełek, znaczków, karykatur, z których dochód był przeznaczony na pomoc represjonowanym. W ich domu w sprawach opozycyjnych bywali między innymi Wojciech Marchewczyk, Eugeniusz Koch, Radosław Huget czy też Ryszard Majdzik. Po roku 1989 Kukłowie wyemigrowali do Francji, gdzie ciężko pracowali. Tam urodziła się ich córka Agnieszka.

Wojciech Mróz

(ur. 21.08.1957 w Krakowie, zm. 18.07.2017 w Zakopanem) Absolwent polonistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim (1982); nauczyciel

j. polskiego w zakopiańskich szkołach. Twórca i redaktor podziemnego pisma zakopiańskiej Solidarności o nazwie Biuletyn Podhalański. Pismo ukazywało się przez ponad 5 lat na terenie Podhala, głównie w Zakopanem. Działacz Solidarności Nauczycielskiej w Zakopanem. Rzecznik Prasowy Komitetu Obywatelskiego Solidarność w Zakopanem.

W 1989 r. zakładał Tygodnik Podhalański, był jego pierwszym redaktorem naczelnym. Redaktor zakopiańskiego oddziału TVP Kraków, autor wielu programów o tematyce podhalańskiej i tatrzańskiej. Był poetą oraz autorem książek prozatorskich.

Kazimierz Nosalski

(ur. 13.09.1943 Kraków) - wieloletni pracownik Huty im. Lenina - tokarz na Wydziale Remontów Mechanicznych W-17. Do Solidarności należał od początku jej powstania

w HiL, czyli od września 1980 r., pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Wydziałowej W-17, był członkiem Komisji Robotniczej Hutników (KRH), wiceprzewodniczącym Komitetu Założycielskiego Samorządu Pracowniczego HiL w 1981 r. Internowany 26.06–13.07.1982 r. w związku z aresztowaniem przez SB w dn. 24.06.1982 Stanisława Handzlika, którego odwoził swoim samochodem osobowym po spotkaniu konspiracyjnym. Brutalnie przesłuchiwany, osadzony pierwotnie w areszcie śledczym na Mogińskiej w Krakowie a następnie w Kielcach. SB prowadziła SOR Świeca” wobec Kazimierza Nosalskiego nr rej. KR 24313., przekwalifikowane z wcześniej prowadzonego SOR „Walcownik”. W późniejszym okresie działał w Duszpasterstwie Ludzi Pracy w Mistrzejowicach.

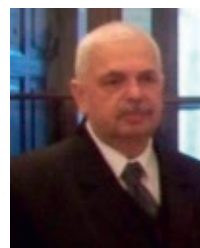

Tadeusz Pachuc

(23.04.1954 Żarów). Absolwent Technikum Geologiczno-Geodezyjnego w Krakowie (1974). Technik-geolog w PGBW „Hydrogeo” (1974-1975), wiertacz

w KWK „Staszic” (1975-1979) oraz malarz w Stoczni im. A. Warskiego (1979-80); od 1980 r. pracownik HPR jako malarz antykorozyjny i mistrz malarski, obecnie dyrektor Zakładu Remontowo-Budowlanego HPR. W NSZZ „Solidarność” od 1980 w HPR; brał udział w strajku po wprowadzeniu stanu wojennego; drukował znaczki i wykonywał plakiety oraz przygotowywał kartki świąteczne (wraz z L. Jaranowskim); kilkakrotnie zatrzymany za udział

w manifestacjach. Członek Komitetu Strajkowego HPR w 1988 r. Członek Komitetu Organizacyjnego NSZZ „S” w HPR w 1989 r. wraz z B. Kowynią, T. Szyrszeniem i E. Zaleskim. Przewodniczący KZ NSZZ „S” w HPR w Krakowie (1989-2000); członek Krajowej Komisji Rewizyjnej (1998-2002); Sekcja Hutnictwa NSZZ „S”; członek rady (1997-2002). Odznaczony: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2018).

Zbigniew Przykowski

(ur. 12.05.1952 Proszowice). Pracownik Zakładu Materiałów Ogniotrwałych (ZMO) wyd. PO3., jako ślusarz w brygadzie utrzymania ruchu.

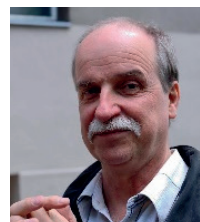
Członek NSZZ „Solidarność”. W okresie stanu wojennego objęty kontrolą operacyjną przez Pion V DUSW w Nowej Hucie w ramach Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia (SOS) krypt. „Paczka”, prowadzonej w okresie od 13.05.1985 do 16.10.1986, w ramach której rozpracowywano osoby kolportujące wydawnictwa (m.in. „Hutnik”, „Zomorządność”, „Homo Homini”) na terenie Kombinatu Metalurgicznego HiL oraz osoby działające w strukturach Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej. Prowadzenie sprawy zakończono po podjęciu szeregu działań dezintegracyjnych z wykorzystaniem agentury, likwidacji punktów kolportażu, a także po przeprowadzeniu przeszukań w miejscu pracy i zamieszkania oraz rozmów profilaktyczno-ostrzegawczych.

Artur Puzia

(ur. 01.12.1965 Kraków). Uczeń Zespołu Szkół Mechanicznych HiL w 1982. Obecnie pracuje jako programista maszyn CNC w Stanach Zjednoczonych AP.

Działacz struktur młodzieżowych od 1982 roku (później FMW). Wspólnie z Wiktorem Wszółkiem i innymi tworzył grupę, która od początku 1982 r. zajmowała się małym sabotażem (klejenie ulotek; rejon osiedli powyżej obecnego szpitala Rydygiera – czyli całe Mistrzejowice i Bohaterów Września, Piastów itp., malowanie haseł na ścianach, kolportaż ulotek i wydawnictw drugiego obiegu, zrywanie plakatów wyborczych, monitorowanie bojkotu wyborów. Był także stałym uczestnikiem tzw. zadym w Nowej Hucie i Krakowie. O jego udziale piszą autorzy książki o FMW „No Future”.

Adam Roliński

(ur. 14.03.1959 Kossowa). – historyk, kustosz Biblioteki Jagiellońskiej. Był działaczem Niezależnego Zrzeszenia

Studentów (NZS). Brał udział w Marszach Szlakiem I kompanii Kadrowej; skazany przez Kolegium ds. wykroczeń na grzywnę (1984). Jako młody pracownik biblioteki brał udział w podziemnym ruchu wydawniczym, dbając przy tym o zachowanie dla przyszłych pokoleń druków kolportowanych w „drugim obiegu”. W dziale gromadzenia zbiorów istniał nieoficjalny referat, prowadzony przez Annę Pycową, który zajmował się tylko tym.

Obawiając się skonfiskowania zbiorów bibuły przez SB, z dubletów stworzono drugi zbiór, z osobnym inwentarzem i kartami katalogowymi, na wypadek wpadki. Adam Roliński, zwany „Ułanem”, zabrał się aktywnie za ratowanie pamiątek. Był współinicjatorem powołania w 1998 r. Fundacji Centrum Dokumentacji Czynu Niepodległościowego, gdzie znalazły się bogate kolekcje dotyczące najnowszej historii Polski. Centrum wydaje również czasopismo „Sowiniec” i prowadzi witrynę internetową: www.sowiniec.com.pl, gdzie udostępniane są multimedialne materiały archiwalne. Adam Roliński jest od czasów powstania CDCN jej kluczową osobą. Uhonorowany przez IPN tytułem „Świadek historii” w 2012 r.

Nicole i Joël Rousseau

(ur. 01.01.1946 i. 28.09.1940),

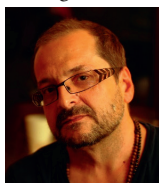
małżeństwo Francuzów, którzy w latach 80. bezinteresownie ruszyli z pomocą Polsce. Na początek

przyjechali z darami do Zakopanego. Gdy dowiedzieli się po pewnym czasie o wydawanym podziemnym piśmie, pomimo zagrożenia dostarczali materiały niezbędne do druku Biuletynu Podhalańskiego, który był wydawany od 1985 roku na terenie Podhala, głównie Zakopanego.

Wspierali także grupę kopistów Jerzego Jureckiego w przygotowaniach do wyborów czerwcowych 1989 jako Komitet Obywatelski Solidarność. Warto dodać, że Nicole i Joël

Rousseau działali w ramach Stowarzyszenia Francja-Polska założonego przez Seweryna Blumsztajna. Z pomocą dla Polski ta ekipa jeździła także do Wrocławia (Anastazja Konieczna, Władysław Frasyniuk, Barbara Labuda). Medale zostały wręczone przez wnioskodawcę Jerzego Jureckiego w Le Mans we Francji.

Wojciech Szumowski

(ur. 20.11.1961 Bielsko-Biała) jest synem Macieja Szumowskiego wybitnego polskiego dziennikarza i dokumentalisty. Od wczesnych lat uczestniczył w kręgu lu-

dzi, którzy spotykali się w domu Szumowskich, był także zafascynowany filmem dokumentalnym. W 1988 roku ukończył Wydział reżyserii PWSFiT w Łodzi. Ma na swoim koncie znaczną ilość filmów dokumentalnych, których był reży-

serem, scenarzystą, producentem. Wśród jego zainteresowań znalazły się także filmy o czasach Solidarności, w których sam dojrzał. Ostatnie jego dokumenty dotyczą Aleppo – wojny w Syrii, za które m.in. otrzymał nagrody na festiwalach filmów dokumentalnych. Podczas strajku 1988 r. w Hucie im. Lenina wraz z kolegami z NTV Mistrzejowice (M. Szumowski, P. Augustynek, A. Jaskowski) pomagał w realizacji i filmowaniu zdarzeń o strajkującej hucie na podstawie których powstał potem film w reż. Macieja Szumowskiego „Wiosna Solidarności”. Wojciech Szumowski zrealizował film o tych wydarzeniach i o pierwszych częściowo wolnych wyborach w 1989 roku pt. „Powrót do Europy”. Niezależna Telewizja Mistrzejowice (NTV). Została utworzona przez ks. Kazimierza Jancarza oraz przez Macieja Szumowskiego, Andrzeja Jaskowskiego i Piotra Augustynka. NTV dokumentowała i rozpowszechniała na kasetach VHS ważne wydarzenia tamtego czasu, również takie, których nie filmował nikt inny (prócz inwigilującej ich uczestników Służby Bezpieczeństwa), jak strajki i akcje protestacyjne w Nowej Hucie.

Andrzej Wleciał

(ur. 03.09.1953 Bogucice)

– pracownik MPK w Krakowie (1976 – 1986). Wraz z kolegami był organizatorem związków zawodowych MPK; pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego

NSZZ Solidarność Pionu Nadzoru Ruchu, a z chwilą powołania kolegi Mariana Dubiela do Prezydium „S” MPK, p.o. przewodniczącego. Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestniczył wraz z innymi w działaniach pomocowych dla osób internowanych i aresztowanych. Nawiązała kontakt z Regionalną Komisją Wykonawczą (RKW), której został łącznikiem MPK. Spotykał się z łącznikiem Regionu, omawiając bieżącą sytuację, informował o represjach i sytuacji internowanych rodzin. Wtedy narodził się pomysł wydawania pisma „Biuletyn Informacyjny Zakładowej Komisji Wykonawczej NSZZ Solidarność w MPK”. Z Piotrem Chrupczalskim byli inicjatorami tego przedsięwzięcia i utworzyli zespół redaktorski Biuletynu. Pismo drukowali w prywatnych mieszkaniach, min. w jego mieszkaniu. Biuletyn drukowany był w formacie A4, w nakładzie 200–500 egzemplarzy. Kolportowany był we wszystkich wydzielach i zakładach MPK oraz

w firmach z nim powiązanych. 12.10.1982 roku został aresztowany przez SB, co spowodowało przerwanie wydawania pisma na ponad rok. Wojskowy Sąd Garnizonowy w Krakowie skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W procesie był oskarżony wraz z Piotrem Chrupczalskim, Tadeuszem Góreckim i Krzysztofem Grotyńskim. Zarejestrowany w SOR krypt. „Łączność”

Katarzyna Zimmerer

(ur. 24.06.1961 w Krakowie) była w l. 80. studentką filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, a równocześnie jedną z najbardziej aktywnych działaczek NZS UJ,

uczestniczką akcji strajkowych i protestacyjnych; pełnomocnikiem Zarządu Uczelnianego UJ ds. zagranicznych, zaangażowana w działalność tzw. „Niezależnej Oficyny Studentów”. Była także członkiem Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania powołanego przez Zarząd Regionu Solidarności Małopolskiej.

Internowana 20.12.1981 – 23.01.1982 w Gołdapi. Rozpracowywana przez SB w ramach SOR „Intruzy” dot. NZS UJ. Po wyjściu z internowania wyjechała za granicę, gdzie studiowała.

Katarzyna Zimmerer jest pisarką, felietonistką „Tygodnika Powszechnego”, tłumaczką z języka niemieckiego z którego przetłumaczyła kilka książek. Ponadto jest autorką następujących książek: Plotka, Oficyna Literacka, 1991, Deszcz, Oficyna Literacka, Zwyczajny dzień, W.A.B., 2012., Okupanci. Niemcy w Krakowie 1939-1945 - Monika Bednarek, Katarzyna Zimmerer, Muzeum Historyczne Krakowa. 2017. Za książkę „Zamordowany świat. Losy Żydów w Krakowie 1939–1945, w czerwcu 2004 została uhonorowana Nagrodą Krakowska Książka Miesiąca.

BIOGRAMY OSÓB ZE ŚRODOWISKA RUCHU WOLNOŚĆ I POKÓJ

Adam Boryślowski

(ur. 05.07.1967 w Gorzowie Wielkopolskim) był działaczem Ruchu Młodzieży Niezależnej w rodzinnym mieście; uczestnik manifestacji, akcji plakatowych i ulotkowych. Za działalność opozycyjną, m.in. kolportaż biuletynów „Feniks” i „Szaniec” na terenie I LO w Gorzowie Wlkp. aresztowany 28.06–07.09.1985 i osadzony w Międzyrzeczu. Był rozpracowywany w ramach SOR „Iskra” a następnie SOR „De-

zerterzy”. Prowadzono wobec niego i innych postępowanie za udział w manifestacji podczas wizyty Papieża Jana Pawła II 12.06.1987 r., lecz odstąpiono od ukarania.

Po przeprowadzce do Krakowa (1988) w ramach Ruchu Wolność i Pokój, uczestnik demonstracji, działań, które sparaliżowały Studium Wojskowe na UJ, antysowieckich akcji pod konsulatem ZSRS w Krakowie, w obronie więzionych, którym odmówiono prawa do korzystania z zastępczej służby poborowych. Prowadził punkt dystrybucji prasy i literatury drugiego obiegu w budynku UJ, drukarz. Wielokrotnie zatrzymywany. W l. 1989–1993 prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Ruchu Wolność i Pokój. Po roku 1989 przedsiębiorca.

Posiada status działacza opozycji antykomunistycznej i osoby represjonowanej z powodów politycznych. Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności (2016) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2022). Adam Boryślowski zdjęcia z kartotek milicyjnych

Agnieszka Dousa

(ur. 04.02.1970 w Zakopanem), początkowo jako osoba niepełnoletnia, nie związana z żadną organizacją, uczestniczyła w manifestacjach patriotycznych oraz w rocznicę wybuchu stanu wojennego 13 grudnia. W późniejszym okresie została sympatykiem Konfederacji

Sowieci do domu” 17.05.1989 Fot. N.N. Na zdjęciu m.in. Jerzy Skoczylas, Jan Rojek, Zdzisław Przytuła, Radosław Huget

Na zdjęciu Jan Rojek, Marek Bik, Beata Łętocha, Andrzej Fiszer, Mieczysław Pyzio, Magdalena Gumula, Maciej Śliwa oraz Danuta Czechmanowska w głębi. (autor zdjęcia nieznan, z albumu Jarosława Podsiadło)

Polski Niepodległej; brała udział w manifestacjach organizowanych przez KPN. W latach 1987–1989 wraz z grupą przyjaciół skupionych w duszpasterstwie szkół średnich „Przystań” przy klasztorze O Dominikanów do którego należała, uczestniczyła w licznych manifestacjach, pikietach i happeningach organizowanych przez Ruch WiP, szczególnie akcjach sprzeciwu wobec stacjonowania wojsk radzieckich na terenie Polski oraz zniesienia obowiązkowej służby wojskowej. Uczestniczyła także w protestach uczelnianych organizowanych przez Akcję Studencką WiP. Była autorką transparentów oraz kolporterem podziemnych pism i wydawnictw WiP-owskich i innych. Za udział w starciach z Milicją Obywatelską została zatrzymana 16 maja 1989 podczas pikiety pod Konsulatem Radzieckim w Krakowie. Uczestniczyła w Zjeździe WiP w Rabce a także w Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka zorganizowanej w sierpniu 1988 w parafii św. Maksymiliana Kolbe w Mistrzejowicach z inspiracji WiP.

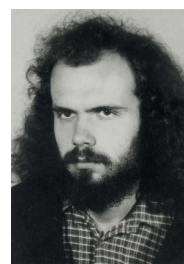
Krzysztof Kalarus

(ur. 21.11.1966 w Bytomiu) od jesieni 1987 r. działał w Ruchu Wolność i Pokój, uczestniczył w manifestacjach,

happeningach, kolportażu i innych akcjach. Podczas strajku hutników wiosną 1988 r. uczestnik wieców i demonstracjach solidarnościowych ze strajkującymi hutnikami. W sierpniu 1988 r. brał udział w przygotowaniach do Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Mistrzejowicach i uczestniczył w niej.

W październiku 1988 r. był współorganizatorem bojkotu Studium Wojskowego na krakowskich uczelniach. Od początku 1989 r. uruchomił i prowadził ogólnodostępny punkt kolportażu prasy niezależnej i wydawnictw bezdebitowych na terenie UJ. 17.02.1989 r. uczestnik zatrzymania i wymiany ministra oświaty i szkolnictwa wyższego Jacka Fisiaka na przetrzymywanych przez MO kolegów, zatrzymanych podczas demonstracji. W dniach 16–18.05.1989 r. współorganizator demonstracji zorganizowanych przez WiP przeciwko stacjonowaniu wojsk radzieckich w Polsce przed konsulem ZSRR, akcja „Sowietci do domu”, zatrzymany przez milicję.

Zaangażowany w działalność ekologiczną w Krakowie i w kraju, m.in. publikując w piśmie „Zielone Brygady – Pismo Obronców Środowiska” oraz w obronie Błoni krakowskich przed zabudową, w sprawie modernizacji Huty im. Lenina, przeciwko budowie elektrowni w Żarnowcu. Posiada Status Działacza Opozycji Antykomunistycznej. (DOA)

Przemysław Migala

(ur. 27.09.1966 w Krakowie) „Guger”, był uczestnikiem Ruchu Wolność i Pokój. Uczestniczył w manifestacjach, happeningach, kolportażu i innych działaniach WiP.

Wspierał strajkujących hutników z Huty Lenina podczas wiosennego strajku 1988 r. uczestnicząc w wiecach solidarnościowych i tzw. „rusztinach”, m.in. 2.05.1988 r. podczas akcji solidarnościowej ze strajkującymi hutnikami, zatrzymany przez milicję na 48 godz. i ukarany przez kolegium d/s wykroczeń. W sierpniu 1988 r. brał udział w przygotowaniach do Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie – Mistrzejowicach i uczestniczył w niej. 27.08.1988 r. udał się wraz innymi członkami WiP do Stalowej Woli w celu wsparcia trwającej wtedy akcji strajkowej. Podczas demonstracji 28.08.1988 został zatrzymany przez milicję, dotkliwie pobity i ukarany przez kolegium d/s wykroczeń. 17.02.1989 r. uczestnik zatrzymania i wymiany ministra oświaty i szkolnictwa wyższego Jacka Fisiaka na przetrzymywanych przez MO kolegów, zatrzymanych podczas demonstracji. W dniach 16–18.05.1989 r. współorganizator demonstracji zorganizowanych przez WiP przeciwko stacjonowaniu wojsk sowieckich

w Polsce przed konsulem ZSRR, akcja „Sowieci do domu”, zatrzymany przez milicję przed konsulem ZSRR.

Posiada status działacza opozycji antykomunistycznej (DOA). Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2020).

Zdzisław Przytuła

(07.05.1968, Biłgoraj) uczestnik Ruchu „Wolność i Pokój” i NZ na UJ. Współpracował z FMW i KPN. Współorganizował i uczestniczył w demon-

stracjach antykomunistycznych. 5.05.1988 zatrzymany przed wiecem i planowanym strajkiem okupacyjnym w Collegium Novum UJ po pacyfikacji strajku w Hucie im. Lenina. W październiku 1988 i 1989 uczestnik pikiet i bojkotu Studium Wojskowego UJ. W 1988 i 1989 sprzedawca podziemnych wydawnictw na nieoficjalnym stoisku na terenie UJ. 17.01.1989 zatrzymany podczas demonstracji w Warszawie w czasie obrad X Plenum KC PZPR w Warszawie. 17.02.1989 uczestnik zatrzymania i wymiany ministra oświaty i szkolnictwa wyższego Jacka Fisiaka na przetrzymywanych przez MO kolegów zatrzymanych podczas demonstracji.

Członek służb porządkowych NZS podczas spotkań z działaczami opozycji. Zatrzymany w maju 1989 pod konsulem ZSRR w trakcie demonstracji przeciwko obecności wojsk sowieckich w Polsce. Przed wyborami 4.06.1989 współpracownik biura prasowego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Krakowie. Posiada Status Działacza Opozycji Antykomunistycznej. (DOA) Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności (2016); Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polskie (2020).

Marta Siewiera-Pięciak

(ur. 04.03.1964 w Krakowie – Nowej Hucie. Absolwentka pedagogiki i logopedii w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, od 1989 roku do dziś pracuje w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 3 w Krakowie, jako logopedka i terapeutka. W latach 80. jako licealistka (XII LO w Nowej Hucie) i studentka prowadziła kolportaż pism drugiego obiegu, a w stanie wojennym uczestniczyła w demonstracjach na terenie Nowej Huty. Podczas studiów zaangażowana w działalność Confraterni Akademickiej przy kościele w Mistrzejowicach, a także w wieloletnią działalność krakowskiej wspólnoty „muminkowej” ruchu „Wiara i Światło”, założonej przez rodziców osób z niepełnosprawnością intelektualną i ich przyjaciół oraz księdza Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego. W połowie lat 80. pomagała osobom zaangażowanym w „Radio Solidarność”, przechowywała materiały dotyczące Radia.

Od wiosny 1988 roku zaangażowana w działalność Ruchu Wolność i Pokój. Współorganizowała wiele akcji WiP i brała w nich udział, m.in.

w akcjach solidarnościowych ze strajkiem w Hucie im. Lenina w 1988 r. Podczas takiej akcji – „rusztingu” na Rynku w Krakowie 2.05.1988 r., zatrzymana na 48 godzin i ukarana grzywną przez kolegium ds. wykroczeń. Wiosną 1988 r. współorganizatorka w Krakowie happeningu „Topienie telewizora” (miał na celu ośmieszenie propagandy PRL). W lipcu–sierpniu 1988 r. współorganizatorka niezależnego Festiwalu Pokoju w Białogórze organizowanego przez WiP. Latem 1988 r. współorganizatorka Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie–Mistrzejowicach, organizowaną przez Komisję ds. Interwencji i Praworządności NSZZ „Solidarność” i WiP. Latem 1988 r., w okresie między strajkiem majowym i sierpniowym w Hucie im. Lenina, łączniczka jednego z przywódców nowohuckiej Solidarności Jana Ciesielskiego. Przekazywała informacje między nim a innymi przywódcami strajkowymi i kolegami z KPN-u, uczestniczyła w organizowaniu pomocy materialnej dla strajkujących. W 1989 r. współorganizatorka i uczestniczka licznych demonstracji, organizowanych przez WiP i inne grupy studenckie i młodzieżowe w Krakowie.

Od 2016 roku do dziś uczestniczy w organizowaniu pomocy dla ukraińskiego społeczeństwa, zwłaszcza w regionach dotkniętych wojną, w tym także dla krymskotatarskich uchodźców z Krymu (w tym czasie kilkadziesiąt wyjazdów z pomocą na Ukrainę). W latach 2022–23 w ramach pomocy UNICEF-u dla dzieci ukraińskich i ich rodzin, które trafiły do Polski po rosyjskiej inwazji z 24 lutego 2022 r., pracowała w Centrum Wsparcia dla Dzieci Słoneczna Przestrzeń Wsparcia „Słońce” w Krakowie.

Mirosław Szymański

(26.02.1968 – Brzozów) – uczestnik Ruchu „Wolność i Pokój”; brał udział w manifestacjach, happeningach, kolportażu i innych działaniach WiP. Podczas strajku

hutników wiosną 1988 r. w Hucie im. Lenina działał w biurze prasowym, był łącznikiem, do jego obowiązków należało przekazywanie informacji, dowożenie dziennikarzy zachodnich do biura prasowego. 5.05.1988 r. w momencie pacyfikacji strajku został zatrzymany w biurze prasowym, osadzony w areszcie i poddany przesłuchaniom. 25.05.1988 r. wraz z innymi studentami powołał Komitet Założycielski Niezależnego Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego. W VIII 1988 r. brał udział w przygotowaniach do Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie – Mistrzejowicach i uczestniczył w niej.

27.08.1988 r. udał się wraz z innymi członkami WiP do Stalowej Woli w celu wsparcia trwającej wtedy akcji strajkowej. 28.08.1988 r. organizował wraz z innymi członkami WiP demonstracje wspierające strajkujących hutników, a następnie po brutalnym rozbiciu przez ZOMO drugiej z tych demonstracji i aresztowaniu części członków grupy, przedarł się na teren kombina-

tu Huta Stalowa Wola. 17.02.1989 r. uczestnik zatrzymania i wymiany ministra oświaty i szkolnictwa wyższego Jacka Fisiaka na przetrzymywanych przez MO kolegów, zatrzymanych podczas demonstracji.

W dniach 16–18.05.1989 r. współorganizator demonstracji zorganizowanych przez WiP przeciwko stacjonowaniu wojsk sowieckich w Polsce przed konsulem ZSRR, akcja „Sowieci do domu”. Posiada Status Działacza Opozycji Antykomunistycznej (DOA). Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski

Piotr Woicki

(ur. 21.10.1968) był studentem Akademii Górniczo-Hutniczej. Od lutego 1988 roku zaangażował się w działalność podziemnego Niezależnego Zrzeszenia Studentów na Akademii Górniczo-Hutniczej

w Krakowie. Od wiosny 1988 roku aktywnie uczestniczył w kolportażu niezależnej prasy i wydawnictw „drugiego obiegu”. W marcu 1988 r. brał udział w organizacji obchodów „Marca 68” na uczelni. W kwietniu i maju 1988 r. współorganizował i uczestniczył w manifestacjach studenckich wspierających strajk w Hucie im. Lenina. W maju 1988 r. podczas strajku studenckiego w Krakowie współtworzył wraz z innymi osobami biuro informacyjne i koordynował działalność straży studenckiej.

W październiku 1988 r. członek jawnej Komisji Uczelnianej NZS AGH. Współorganizator bojkotu Studium Wojskowego na AGH. Uczestniczył w przygotowaniach demonstracji organizowanych przez Krakowską Radę Koordynacyjną NZS, Ruch „Wolność i Pokój” i Organizację Studencką KPN. Były to m.in. demonstracje 17 lutego 1989 r., 24 lutego 1989 r., 20 kwietnia 1989 r. oraz demonstracje w dniach 17–18 maja 1989 r. w ramach akcji „Sowieci do domu”. Posiada Status działacza Opozycji Antykomunistycznej. (DOA)

Demonstracja 15 maja 1981 r. pod pomnikiem Adama Mickiewicza na Rynku Głównym rozpoczynająca akcję WiP pod hasłem „Sowieci do domu” (fot. IPN)